

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **E. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 1. 2008, č. j. 60 Az 27/2007 - 49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) ze dne 3. 1. 2008, č. j. 60 Az 27/2005 – 49, (dále jen „napadený rozsudek“), jímž byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2007, č. j. OAM-1-126/VL-10-04-2007, kterým stěžovateli nebyl udělen azyl ve smyslu ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

V kasační stížnosti stěžovatel namítl důvody vymezené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) – e) s. ř. s., zejména pak nezákonnost rozsudku pro nesprávné posouzení právní otázky soudem, a dále pak vady spočívající v tom, že při zjišťování skutkové podstaty, z níž žalovaný vycházel, byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost tohoto rozhodnutí. Stěžovatel uvedl, že konkrétní námitky podřaditelné pod tyto důvody sdělí soudu v dodatečné lhůtě k výzvě soudu, a to prostřednictvím advokáta, o jehož ustanovení v kasační stížnosti rovněž požádal.

Ve vyjádření ke kasační stížnosti žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti pro nedůvodnost, přičemž poukázal na to, že při svém rozhodování vycházel ze všech skutečností tvrzených stěžovatelem a informací týkajících se situace v Ázerbajdžánské republice a dodržování lidských práv tamtéž.

Krajský soud v Ostravě vyzval stěžovatele přípisem 21. 4. 2008, aby zaslal soudu zpět řádně vyplněný a podepsaný formulář - vyjádření o osobních a majetkových poměrech - k posouzení jeho žádosti o ustanovení zástupce. Výzva byla stěžovateli doručována na adresu S. 1015/45, P., avšak stěžovatel si ji v úložní lhůtě nevyzvedl a na výzvu soudu nereagoval.

Usnesením ze dne 2. 6. 2008 krajský soud rozhodl o tom, že stěžovateli advokát ustanoven nebude, a zároveň ho tímž usnesením vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení opravil vady kasační stížnosti ze dne 19. 2. 2008 tak, že si zvolí advokáta a předloží plnou moc pro zastupování, a dále uvede konkrétní důvody kasační stížnosti dle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. V odůvodnění krajský soud mj. poučil stěžovatele o tom, že nebude-li stěžovatel zastoupen advokátem a nebudou-li doplněny konkrétní důvody, pro které je podána kasační stížnost, a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude kasační stížnost dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnuta. Usnesení bylo přeloženo do jazyka ázerbájdžánského.

Ze spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel si následně na své původní adrese S. 1015/45, P., usnesení nepřevzal, resp. dle záznamu z pošty se z této adresy odstěhoval. Krajský soud poté dotazem na Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké policie zjistil, že stěžovatelův pobyt je evidován na adrese P. 16/453, P. 8. Ani na tuto adresu se však krajskému soudu nepodařilo předmětné usnesení doručit, dle sdělení pošty byl na uvedené adrese neznámý.

Proto krajský soud ustanovil stěžovateli usnesením ze dne 20. 8. 2008, č. j. 60 Az 27/2007 – 100, opatrovníka, a to SOZE (Sdružení občanů zabývajících se emigranty) se sídlem Mostecká 5, Brno. Usnesení nabylo právní moci dne 11. 9. 2008.

Dne 15. 9. 2008 se stěžovatel dostavil ke krajskému soudu osobně a sdělil novou adresu svého pobytu, a to na ulici Š. 25/6, P. 1 – J. Při této příležitosti mu téhož dne bylo doručeno předmětné usnesení s jeho překladem se stejnopisem vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti.

Ve stanovené lhůtě jednoho měsíce stěžovatel nedoplnil ani plnou moc zvoleného advokáta k zastupování v řízení o kasační stížnosti, ani nekonkretizoval důvody kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou a je proti označenému rozsudku přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. platí, že stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. platí, že předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v

této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Tato ustanovení je třeba ve vzájemné souvislosti vyložit tak, že pokud stěžovatel v soudem stanovené lhůtě jednoho měsíce nevyhoví výzvě soudu ke zvolení si advokáta pro řízení o kasační stížnosti (jehož zastoupení je pro toto řízení pro ni povinné dle § 105 odst. 2 s. ř. s.), jakož ani výzvě k doplnění náležitostí kasační stížnosti, a to vzdor poučení soudu o následcích nevyhovění této výzvě, pak Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne podle § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť jde o nedostatek podmínek řízení, pro nějž nelze v řízení pokračovat (viz blíže usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 8. 2003, č. j. 4 Ads 35/2003 - 28, přístupné na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud má za prokázané, že stěžovateli bylo dne 15. 9. 2008 doručeno usnesení krajského soudu o neustanovení zástupce, které obsahovalo rovněž dostatečné poučení o tom, že si má stěžovatel zvolit advokáta a doplnit kasační stížnost ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Nejvyšší správní soud rovněž vychází z toho, že stěžovatel tomuto usnesení porozuměl, neboť bylo přeloženo do jeho mateřského jazyka. Ze spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že do data vydání tohoto rozhodnutí stěžovatel požadované náležitosti nedoplnil.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že ačkoliv stěžovatel byl řádně vyzván, aby si zvolil advokáta pro řízení o kasační stížnosti a aby doplnil kasační stížnost o uvedení konkrétních skutečností, které naplňují namítané kasační důvody, výzvě soudu nevyhověl, přestože jej krajský soud poučil o důsledcích jejímu nevyhovění. Stěžovatel tak neposkytl soudu potřebnou součinnost, a fakticky tak znemožnil, aby v jeho věci mohlo být Nejvyšším správním soudem meritorně rozhodováno.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 37 odst. 5 ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. a kasační stížnost stěžovatele odmítl z důvodu neodstranitelného nedostatku podmínek řízení spočívajícího v nesplnění podmínky povinného zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu